

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.6.42>

ANALIZA PORÓWNAWCZA ADMINISTRACYJNYCH I PRAWNYCH REGULACJI GOSPODARKI: ASPEKT METODOLOGICZNY

Volodymyr Ivanchenko

aspirant

Międzynarodowy Uniwersytet Biznesu i Prawa,

(Chersoń, Ukraina)

ORCID ID: 0009-0005-5306-8054

Adnotacja. Artykuł poświęcony jest charakterystyce metodologii badań administracyjnych i prawnych regulacji sfery gospodarczej (w wymiarze porównawczym).

Należy zauważyć, że metodologia badania zjawisk prawnych oznacza zespół środków (narzędzi naukowych), które służą do nauki wybranego przedmiotu. Narzędzia metodologiczne stosowane w badaniu prawa i innych zjawisk prawnych opierają się na ogólnych metodach poznania stosowanych w naukach humanistycznych. Nauki prawne posługują się tymi samymi narzędziami metodologicznymi, co inne nauki humanitarne.

Wskazano, że zasady wiedzy naukowej, podejścia i metody należą do elementów strukturalnych metodologii współczesnego prawnictwa.

Podkreśla się, że podejście metodologiczne (lub podejście jako element metodologii współczesnego prawnictwa) to rodzaj ogólnej metody lub strategii, za pomocą której przeprowadza się badanie, badanie lub rozwiązanie określonego problemu. Pewien kąt badań.

Podsumowując, w warunkach niepewności metodologicznej i pluralizmu metodologicznego badania zjawisk prawnych w ogólności oraz administracyjno-prawnej regulacji stosunków gospodarczych, w szczególności właściwy dobór metodologicznych środków nauczania danego przedmiotu nabiera szczególnego znaczenia. O efektywności badań administracyjnych i prawnych regulacji sfery gospodarczej (w wymiarze porównawczym) decyduje zastosowanie zespołu podejść badawczych – porównawczego, systemowego, hermeneutycznego, aksjologicznego i operacyjnego.

Słowa kluczowe: regulacja administracyjno-prawna, podejście aksjologiczne, podejście hermeneutyczne, podejście metodologiczne, metodologia orzecznictwa, regulacja ekonomiczna.

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE ECONOMY ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION: METHODOLOGICAL ASPECT

Volodymyr Ivanchenko

post graduate student

International University of Business and Law

(Kherson, Ukraine)

ORCID ID: 0009-0005-5306-8054

Abstract. The article is devoted to the characteristics of the research methodology of economic sphere's administrative and legal regulation (in a comparative dimension).

It is noted that the legal phenomena research methodology means a set of those means (scientific tools), that are used to learn the chosen subject. The methodological tools applied in the study of law and other legal phenomena are based on the general methods of cognition used in the humanities. Legal science uses the same methodological tools as other humanitarian sciences.

It is indicated that the principles of scientific knowledge, approaches and methods belong to the structural elements of the modern jurisprudence methodology.

It is emphasized that the methodological approach (or the approach as an element of modern jurisprudence methodology) is a kind of general method or strategy by means of which research, study or solution of a certain problem is carried out. It is a certain angle of research.

It is summarized that in the conditions of methodological uncertainty and methodological pluralism of the legal phenomena studies in general and the administrative and legal regulation of economic relations in particular, the correct choice of methodological means of learning the relevant subject acquires special importance. The effectiveness of the study of administrative and legal regulation of the economic sphere (in a comparative dimension) is determined by the use of a research approaches' complex, namely comparative, systemic, hermeneutic, axiological and operational approaches.

Key words: administrative and legal regulation, axiological approach, hermeneutic approach, methodological approach, jurisprudence methodology, economics regulation.

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ: МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Володимир Іванченко

аспірант

Міжнародний університет бізнесу і права,

(м. Херсон, Україна)

ORCID ID: 0009-0005-5306-8054

Анотація. Стаття присвячена характеристиці методології дослідження адміністративно-правового регулювання економічної сфери (у компаративному вимірі).

Відзначається, що під методологією дослідження правових явищ мається на увазі сукупність тих засобів (наукових інструментів), які використовуються для пізнання обраного предмету. Методологічний інструментарій, що використовується при дослідженні права та інших правових явищ, базується на загальних методах пізнання, які використовуються в гуманітарних науках. Правнична наука послуговується тим методологічним інструментарієм, що й інші гуманітарні науки.

Вказується, що до структурних елементів методології сучасного правознавства належать принципи наукового пізнання, підходи та методи.

Наголошується, що методологічний підхід (або підхід як елемент методології сучасного правознавства) – це свого роду загальний спосіб або стратегія, за допомогою якого проводиться дослідження, вивчення або вирішення певної проблеми. Певний ракурс дослідження.

Резюмується, що в умовах методологічної невизначеності та методологічного плюралізму дослідження правових явищ загалом та адміністративно-правового регулювання економічних відносин, зокрема, особливого значення набуває правильний вибір методологічних засобів пізнання відповідного предмету. Ефективність дослідження адміністративно-правового регулювання економічної сфери (у компаративному вимірі) визначається застосуванням комплексу дослідницьких підходів – компаративного, системного, герменевтичного, аксіологічного та діяльнісного.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, аксіологічний підхід, герменевтичний підхід, методологічний підхід, методологія правознавства, регулювання економіки.

Вступ. Висвітлюючи проблематику адміністративно-правового регулювання економічної сфери варто вказати на два важливих аспекти, що визначають актуальність розробки цієї тематики.

По-перше, слід відзначити важливість гносеології правового регулювання економіки, що обумовлено як інструментальною роллю саме правових засобів у сучасному суспільстві, так і роллю економіки, зокрема, у контексті можливості отримання тих засобів, що дозволяють розширити коло соціально-економічних прав людини, створювати ефективний механізм їх забезпечення, сприяючи всебічному розвитку самого суспільства. Очевидним є зв'язок між ефективною економічною діяльністю та правами і свободами людини. До того ж, цей зв'язок має взаємний характер: так, успішна економіка збільшує надходження коштів до державного бюджету, які можуть використовуватися для забезпечення ширшого кола прав людини; у свою чергу, без свободи діяльності, рівності у правах не можлива ефективна економічна діяльність. Підтвердженням цьому в історичній ретроспективі є просте порівняння економічних систем Сполучених Штатів Америки та радянської держави. У останньому контексті варто також згадати відповідь нобелівського лауреата Амартія Сена на запитання про чинники соціального та економічного розвитку. «Свободи. Розвиток є процесом збільшення свобод людини» (Sen, 2002:5). Окрім цього вказаний американський економіст наголошував на тому, що у свободних державах не настає голод, так як причиною цього стану є не відсутність продуктів харчування, а доступ до ресурсів. При цьому важливим показником свободи є свобода преси, право на свободу вираження поглядів тощо (Sen, 2002:5).

По-друге, слід відзначити важливість саме гносеології окресленої проблематики. Оскільки для наукового пізнання гносеологічні засоби відіграють важливу роль, забезпечуючи об'єктивність та повноту отриманих про предмет пізнання даних.

Таким чином, вказані два чинники і визначають важливість висвітлення методологічної проблематики адміністративно-правового регулювання економічної сфери.

Аналіз наукової правничої літератури дозволяє стверджувати, що питання методологічних засад гносеології правового регулювання економічних відносин (особливо у порівняльно-правовому аспекті) залишається малодослідженим вітчизняними правниками.

Водночас, варто вказати, що хоча у вітчизняній правничій науці відсутні системні дослідження піднятої нами проблематики, однак, у межах національного правознавства сформульовано низку положень, що покладені в основу нашого дослідження. Серед таких слід згадати наступні.

Зважаючи на основний аспект предмету нашого пізнання, у першу чергу, вкажемо на праці таких вітчизняних вчених як Є. Білозьоров, Ю. Ведерніков, С. Гусарев, М. Кельман, М. Козюбра, А. Кучук, П. Рабінович, І. Сердюк та ін. Основний акцент вказані науковці зробили на висвітленні загальних положень щодо розуміння методології сучасного правознавства, структури цієї методології та її особливостей (Кельман, 2013: 35) (Сердюк, 2018: 58), а також на необхідності урахування соціокультурної природи права та інших правових явищ (Кучук, 2017: 312). Вкажемо, що без положень, що розкривають зміст вказаної категорії, не

можливо дати відповідь на питання щодо методологічних засад гносеології правового регулювання економічних відносин. Саме тому роботи цих авторів відіграли важливу роль у пізнанні предмету нашого дослідження.

Хоча, слід також вказати на те, що поза межами системного висвітлення вітчизняної правничої науки залишається розкриття проблематики порівняльно-правового дослідження, його особливостей та методик.

Методологічне підґрунтя досягнення мети нашого дослідження виконали і роботи тих авторів, які займались проблематикою правового регулювання загалом і адміністративно-правового регулювання, зокрема. Так, слід згадати прізвища наступних вчених: В. Авер'янов, О. Бандурка, С. Братель, С. Єсімов, М. Ковалів, В. Крикун, І. Курилін та ін.

Виокремимо, зокрема, наукову статтю В. Крикун, у якій акцентується увага саме на методологічних аспектах функцій адміністративно-правового регулювання економічної сфери (Крикун, 2018: 84).

Однак, як ми вже наголосили, системні дослідження питання методологічних засад гносеології правового регулювання економічних відносин в межах вітчизняного правознавства не проводились, що є додатковим чинником актуальності обраної нами тематики пізнання.

Основна частина.

Метою цієї статті є загальна характеристика методології дослідження адміністративно-правового регулювання економічної сфери (у компаративному вимірі).

Зважаючи на відсутність у вітчизняному правознавстві єдиного підходу до сприйняття змісту методології правових явищ, структурних елементів цієї категорії, то перед висвітленням основних результатів нашого дослідження, вкажемо на окремі положення, що дозволяють адекватно інтерпретувати ці результати.

По-перше, вкажемо на те, що під методологією дослідження правових явищ ми маємо на увазі сукупність тих засобів (наукових інструментів), які використовуються для пізнання обраного предмету. При цьому під час гносеології явищ правової дійсності не використовується якихось спеціальних (суто правових) методів чи підходів. Правнича наука послуговується тим методологічним інструментарієм, що й інші гуманітарні науки. Не існує ніяких спеціально-правових методів (Кучук, 2007: 48) (Кучук, 2010: 34).

Методологічний інструментарій, що використовується при дослідженні права та інших правових явищ, базується на загальних методах пізнання, які використовуються в гуманітарних науках. На нашу думку, одна з основних причин цього – це природа юридичних явищ та їх взаємодія з явищами соціальної дійсності. Юридичні явища нерозривно пов'язані зі суспільними, зокрема, політичними, економічними та культурними. Саме тому вивчення законодавства, судової практики, аналіз правових документів тощо здійснюється через застосування загальних методів гуманітарних наук, таких як аналіз, синтез, порівняння, історичний підхід тощо. Так, при дослідженні правових явищ і їх впливу на суспільство важко уникнути використання логічних методів.

По-друге, ми поділяємо точку зору, відповідно до якої до структурних елементів методології сучасного правознавства належать принципи наукового пізнання, підходи та методи (Ведерніков, 2014: 20-21).

При цьому слід акцентувати увагу на тому, що оскільки відсутні власне правові методи пізнання і правознавство послуговується методологічним інструментарієм гуманітарних наук, а також урахувавши, що як принципи гносеології, так і логічні методи дослідження є загальними для всіх наук, особливий інтерес являє така складова наукового пізнання як методологічний підхід.

Методологічний підхід (або підхід як елемент методології сучасного правознавства) – це свого роду загальний спосіб або стратегія, за допомогою якого проводиться дослідження, вивчення або вирішення певної проблеми. Певний ракурс дослідження. Він є важливою складовою методології, яка визначає основні кроки, підходи, принципи та інструменти, які використовуються в рамках конкретної наукової діяльності.

Варто вказати, що саме методологічний підхід визначає загальну стратегію дії у дослідженні або розв'язанні проблеми, зокрема:

- ним визначається підхід до збору та аналізу даних (що включає визначення того, як будуть збиратися та оброблятися дані, щоб отримати необхідну інформацію для вивчення певної проблеми);
- ним визначається теоретичне підґрунтя гносеології (визначення теоретичних підходів, концепцій або моделей, на яких буде базуватися дослідження або аналіз);
- ним визначається підхід до розв'язання проблеми (визначення стратегії або методу, який буде застосований для вирішення конкретної проблеми, що досліджується);
- ним визначається підхід до вивчення взаємозв'язків досліджуваних явищ в межах об'єкту пізнання (визначення того, як будуть вивчатися зв'язки між різними аспектами або елементами досліджуваного явища).

– ним визначається підхід до вибору безпосереднього інструментарію гносеології (визначення конкретних інструментів, методів або технік, які будуть використовуватися під час дослідження).

Таким чином, методологічний підхід може варіюватися залежно від конкретної галузі наукового знання, досліджуваної проблеми, а також мети дослідження. Він допомагає науковцям організувати свою роботу, визначати стратегію дій та забезпечує комплексний підхід до вирішення завдань дослідження.

Виходячи з предмету нашого дослідження, основним підходом, що повинен бути використаний для пізнання адміністративно-правового регулювання економічних відносин (наголосимо, що йдеться саме про предмет нашого дослідження, який ґрунтується на положеннях порівняльного правознавства) є компаративний підхід (або порівняльний підхід).

Аналіз наукової правничої літератури дозволяє зробити висновок про те, що компаративний підхід дослідження правових явищ (або порівняльний підхід) – це методологічний підхід, який полягає у системному порівнянні правових систем, правових норм, інститутів, процедур та інших аспектів юридичних систем різних держав чи правових систем з метою виявлення подібностей, відмінностей, закономірностей та особливостей.

Компаративний підхід у пізнанні адміністративно-правового регулювання економічних відносин дозволяє, на нашу думку, розв'язати наступні дослідницькі завдання:

По-перше, вивчати різні підходи в організації відповідного правового явища. Досліджуючи адміністративно-правове регулювання економічних відносин в межах правових систем різних держав, можна вивчити різні підходи до вирішення одних і тих самих проблем, а також оцінити ефективність та результативність різних підходів.

По-друге, виділяти загальні принципи відповідного правового регулювання. Шляхом порівняння можна виявити загальні принципи, які лежать в основі різних правових систем. Це може вказувати на тенденції у розвитку права.

По-третє, результати компаративного дослідження можуть надати інформацію, яка допоможе суб'єктам юридичного нормотворення розробити ефективні, більш адаптовані до особливостей національної системи права рішення. До того ж, порівняльний аналіз може виявити слабкі місця або недоліки у правових системах, які можуть стати об'єктом подальшого вдосконалення.

По-четверте, порівняння є підґрунтям глибшого розуміння культурних, історичних та соціальних вимірів правових явищ. А пізнання сутнісних аспектів права є основою для удосконалення національної системи права (не тільки законодавства).

Водночас, варто вказати, що для успішного застосування компаративного підходу необхідно мати глибоке розуміння правових систем, які порівнюються, а також урахувувати контекстуальні відмінності, особливості тощо.

Додамо, що у контексті нашого предмету пізнання важливим є розуміння не тільки різних систем права, але і розуміння різних типів держав у контексті індексу демократії. «Прагнучи до виявлення об'єктивного механізму виникнення демократичних політичних систем, дослідники намагаються знайти детермінанти демократії, у першу чергу – у сфері економіки. Вони ставлять перед собою питання про те, що є первинним, демократія чи економічний розвиток? Чи впливає демократична система на економічне зростання та добробут?» – зазначають І. Стулова та А. Швецова (<http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/24391/40/Stulova.pdf?sequence=1>).

На нашу думку, існує безпосередній зв'язок між рівнем демократії та правовим регулюванням економіки, але цей зв'язок може бути складним та залежати від конкретних обставин та контексту. В демократичних суспільствах зазвичай важлива свобода підприємництва, приватної власності та конкуренції. Демократичні уряди частіше схиляються до створення і підтримки ефективних ринкових інституцій, що регулюють економіку. Демократія сприяє правовому регулюванню, яке забезпечує захист прав громадян і підприємців. Це може включати законодавство, що регулює зобов'язальне право, власність, заборону монополій тощо.

Не можна оминати увагою і той факт, що демократія часто сприяє більшій прозорості та відкритості в діях органів публічної влади. Що, в свою чергу, може зменшити ризик корупції та недостатньої ефективності в економічному регулюванні.

Проте важливо підкреслити, що зв'язок між демократією та правовим регулюванням економіки не є абсолютним. Існують приклади демократичних країн з різними рівнями економічного регулювання. Більш ліберальні демократії можуть сприяти меншому втручанню держави в економіку, тоді як інші можуть обирати більш активну роль держави у регулюванні.

При цьому слід погодитись з Н. Палас відносно того, що «сьогодні розроблено більше десятка різноманітних індексів демократії, що охоплюють різноманітні аспекти демократичної системи і розвитку політичних систем. Історія виміру демократії бере початок із 60-х років минулого століття» (Палас, 2010: 117), однак, на нашу думку, одним з найбільш показових індексів є індекс, що вираховується міжнародною неурядовою організацією Freedom House (<https://uk.wikipedia.org/wiki/>). Саме останній має бути взятий за основу при проведенні компаративного дослідження адміністративно-правового регулювання економічних відносин.

Окрім вказаного компаративного (порівняльно-правового) підходу, важливе місце займають наступні:

- системний підхід,
- герменевтичний підхід,
- аксіологічний підхід,
- діяльнісний підхід.

При цьому, основною вимогою, на нашу думку, ефективності застосування вказаного методологічного інструментарію є його комплексність. Так, навряд чи прогресивним буде дослідження економічних відносин без використання діяльнісного підходу. Порівняння різних правових регулювань економіки має відбуватися з урахуванням того, що економіка – це не статичне явище. Це, в першу чергу, людська діяльність.

Відмінності організації економічних систем в різних умовах демократії (типах держав за індексом демократії) пов'язане з аксіологічною складовою (більш того, і сама демократія розглядається як соціальна цінність, як і право чи окремі правові явища, наприклад, верховенство права, права і свободи людини тощо).

Компаративне дослідження має урахувувати, як ми вказали вище, контекстуальні відмінності, національні особливості особливості тощо, що фактично неможливо без застосування герменевтичного підходу та системної гносеології пізнаваних явищ.

Висновки. Таким чином, в умовах методологічної невизначеності та методологічного плюралізму дослідження правових явищ загалом та адміністративно-правового регулювання економічних відносин, зокрема, особливого значення набуває правильний вибір методологічних засобів пізнання відповідного предмету. Ефективність дослідження адміністративно-правового регулювання економічної сфери (у компаративному вимірі) визначається застосуванням комплексу дослідницьких підходів – компаративного, системного, герменевтичного, аксіологічного та діяльнісного.

Список використаних джерел:

1. Індекс демократії. URL https://uk.wikipedia.org/wiki/Індекс_демократії
2. Кельман М. С. Методологія сучасного правознавства: становлення та основні напрями розвитку: автореф. дис. д-ра. юрид. наук: спец. 12.00.01. Київ, 2013. 35 с.
3. Крикун В.Б. Функції адміністративно-правового регулювання економіки України в кризових умовах. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2018. № 2. Т. 1. С. 80-84.
4. Кучук А.М. Сучасна парадигма методології правознавства. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2007. № 4. С. 46-52.
5. Кучук А.М. Методологія правознавства як фактор ефективного державотворення. *Право і суспільство*. 2010. № 6. С. 33-36.
6. Кучук А. М. Основи теорії правового поліцентризму: монограф. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2017. 312 с.
7. Палас Н. Індекси демократизації Т. Ванханена та організації «freedom house» як одні з пріоритетних методів визначення рівня демократизації у кінці ХІХ – початку ХХІ ст. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*. 2010. Вип. 22. С. 117-123.
8. Сердюк І.А. Інтерпретація поняття «методологічний підхід» у сучасній правничій науці. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 4. С. 52-58.
9. Стулова І.М. Швецова А.В. Демократія та економічний розвиток: взаємозв'язок і взаємозумовленість. URL <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/24391/40-Stulova.pdf?sequence=1>
10. Sen, A. *Ökonomie für Menschen. Wege zur Gerechtigkeit und Solidarität in Marktwirtschaft*. München: DTV, 2002. 432 p.
11. Теорія держави і права: підручник / Кол. авт; кер. авт. кол. канд. юрид. наук, проф. Ю.А. Ведерніков. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2014. 489 с.

References:

1. Indeks Demokratiji [Index of democracy]. URL [https://uk.wikipedia.org/wiki/\[in Ukraine\]](https://uk.wikipedia.org/wiki/[in Ukraine]).
2. Kelman, M. S. (2013). Metodolohiya suchasnogo pravoznavstva: stanovlennya ta osnovni napryamy rozvitku [Methodology of modern jurisprudence: formation and main directions of development]. Avtoref. dis. d-ra. yuryd. nauk: spets. 12.00.01. Kyiv, p. 35 [in Ukraine].
3. Krykun V.B. (2018). Funktsii administratyvno-pravovogo rehulyuvannya ekonomiky Ukrayiny v kryzovykh umovakh [Functions of administrative and legal regulation of the economy of Ukraine in crisis conditions]. Aktualni problemy vitchyznyanoi yurysprudentsiyi, 2. T. 1, p. 80-84 [in Ukraine].
4. Kuchuk, A.M. (2007). Suchasna paradyhma metodolohiyi pravoznavstva [Modern paradigm of legal science methodology]. Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav, 4, p. 46-52 [in Ukraine].
5. Kuchuk, A.M. (2010). Metodolohiya pravoznavstva yak faktor efektyvnoho derzhavotvorennya [Methodology of jurisprudence as a factor of effective state formation]. Pravo i suspilstvo, 6, p. 33-36 [in Ukraine].
6. Kuchuk, A. M. (2017). Osnovy teorii pravovoho politstentryzmu: monohraf. Dnipro [Fundamentals of the theory of legal polycentrism: monograph. Dnipro]. Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav; Lira LTD, p. 312 [in Ukraine].
7. Palas, N. T. (2010). Indeksy demokratyzatsii T. Vankhanena ta orhanizatsii 'freedom house' yak odni z priorytetnykh metodiv vyznachennya rivnya demokratyzatsii u kintsi ХІХ – pochatku ХХІ st. [Vanhanen's democratization indices and the "freedom house" organization as one of the priority methods for determining the level of democratization in the late 19th – early 21st centuries]. Ukrayinska natsionalna ideya: realiyi ta perspektyvy rozvytku Vyp, 22, p. 117-123 [in Ukraine].
8. Serdiuk, I.A. (2018). Interpretatsiya poniattya 'metodolohichniy pidkhid' u suchasni pravnychii nauzi [Interpretation of the concept of "methodological approach" in modern jurisprudence]. Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav, 4, p. 52-58 [in Ukraine].
9. Stulova, I.M. Shvetsova, A.V. Demokratiya ta ekonomichnyi rozvytok [Democracy and economic development: relationship and interdependence]. URL <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/24391/40-Stulova.pdf?sequence=1> [in Ukraine].
10. Sen, A. (2002). *Ökonomie für Menschen. Wege zur Gerechtigkeit und Solidarität in Marktwirtschaft*. München: DTV, p. 432.
11. Vedernikov, Yu.A. (2014). Teoriya derzhavy i prava: pidruchnyk [Theory of the state and law: a textbook] Kol. avt; ker. avt. kol. kand. yuryd. nauk, prof. Dnipropetrovsk, Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, 2014. p. 489 [in Ukraine].